

Klosterkirkens klumme marts 2020

Hvor var det dog smukt at se og mærke den kærlighed og omsorg, der var fra hele byens side, da en af byens mange Hus Forbi sælgere for kort tid siden afgik ved døden. Spontant blev der lagt blomster på det sted, hvor han havde stået og solgt sine aviser, og de sociale medier flød over af søde afskedshilsener til ham. Blomsterne blev siden lagt ned ved Klosterkirken på det sted, hvor han ofte sad og holdt pause, og hvor der i sin tid var planer om at lave en mindesten for byens udsatte. Stenen blev aldrig til noget, så derfor er de hjemløse i livet fortsat også hjemløse i døden. Enkelte af dem har fortsat bevaret en kontakt til familien, og kan derfor komme til at ligge på familiegravstedet, men for hovedpartens vedkommende bliver de stedt til hvile på de ukendtes. I grunden passer det vel på en måde også godt, da de i livet var de ukendte og derfor også stedes til hvile på de ukendtes. Hermed bliver de også hurtigere glemt, da der ikke er noget sted at mindes dem, og det passer vel også meget godt, da de i livet også var de glemte og oversete, og for den sags skyld også uglesete.

Et sted er de dog heldigvis ikke glemte, oversete og uglesete, og det er hos Gud. Jesus havde en særlig forkærlighed for de skæve eksistenser. De havde og har fortsat hans særlige kærlige opmærksomhed.

Midt i vores hæsblæsende samfund, hvor man hele tiden skal sørge for at holde fast for ikke at blive hængt af, og hvor når man først er hængt af har uendelig svært ved igen at hægte sig på, og hvor man i hurtigt tempo glider ud i glemslen og oversetheden, og hvor man oven i sin afhængtethed skal affinde sig med ustandselig at blive konfronteret med mishagsytringer og en sang om, at det er din egen skyld, at du er blevet hængt af, og du i øvrigt ligger os andre til last, og derfor må ligge som du har redt. Midt i dette virvar står Jesus klippefast og siger: ***Alt hvad I har gjort mod en af disse mine mindste små, det har I gjort imod mig.***

Derfor var det ekstra rart at opleve byens borgere i oprigtig sorg over en af disse mine mindste brødres død.

Det ovennævnte Jesus citat har egentligt altid været det ledige standpunkt, men jeg tænker at selv Gud har en gang imellem behov for at føle sig hørt.

Billedet er fra De hjemløses mindegravplads, som Kirkens Korshær har fået rejst ved Trinitatis Kirke i Fredericia.

Af korshærspræst Jakob Hjørnholm